

Всѣки членъ отъ Обществото, представенъ въ Съвета, може сѣщо да публикува едно изложение на фактитѣ по спора и своитѣ собствени заключения.

Ако докладътъ на Съвета е приетъ единодушно, като не се смѣтатъ гласоветѣ на представителитѣ на странитѣ при установяването на това единодушие, членоветѣ на Обществото се задължаватъ да не прибѣгватъ до война противъ никоя страна, която се е съобразила съ заключенията на доклада.

Въ случая, че докладътъ на Съвета не се приеме отъ всички други членове, безъ представителитѣ на странитѣ въ спора, членоветѣ на Обществото си запазватъ правото да действуватъ, както тѣ намѣрятъ за добре, за поддържане на правото и справедливостта.

Ако една отъ странитѣ претендира и ако Съветътъ признае, че спорътъ е за въпросъ, който международното право предоставя на изключителната компетентностъ на тази страна, Съветътъ ще констатира това въ единъ докладъ, безъ обаче да препоръчва каквото и да било разрешение.

Tout Membre de la Société représenté au Conseil peut également publier un exposé des faits du différend et ses propres conclusions.

Si le rapport du Conseil est accepté à l'unanimité, le vote des Représentants des Parties ne comptant pas dans le calcul de cette unanimité, les Membres de la Société s'engagent à ne recourir à la guerre contre aucune Partie qui se conforme aux conclusions du rapport.

Dans le cas où le Conseil ne réussit pas à faire accepter son rapport par tous ses membres autres que les Représentants de toute Partie au différend, les Membres de la Société se réservent le droit d'agir comme ils le jugeront nécessaire pour le maintien du droit et de la justice.

Si l'une des Parties prétend et si le Conseil reconnaît que le différend porte sur une question que le droit international laisse à la compétence exclusive de cette Partie, le Conseil le constatera dans un rapport, mais sans recommander aucune solution.

война къмъ ония отъ странитѣ, които се съобразятъ съ заключенията на доклада. Въ противенъ случай, т. е, ако докладътъ на Съвета не бжде приетъ единодушно, безъ странитѣ въ спора, членоветѣ на Обществото си запазватъ правото да действуватъ, както намерятъ за добре за поддържане на правото и справедливостта.

По тоя начинъ, въ сѣщностъ, решение на Съвета може да има само при единодушие. Иначе, при липса на единодушие членоветѣ на Обществото си запазватъ свобода на действие и съглашението само по себе губи значение.

Независимо отъ това, въ тая точка, членоветѣ на Обществото поематъ само едно задължение: да не прибѣгватъ къмъ война за налагане справедливо разрешение на спора само по отношение на държавитѣ, които се съобразяватъ съ препоръчването на Съвета. Къмъ ония, които не сторятъ това, Обществото е свободно да прибѣгне къмъ всички мерки, които ще се наложатъ съ решението.

Въ текста на Устава обаче, не сѣществува никаква предписание за меркитѣ, които сж нужни за осигуряване приложението на едно решение на Съвета. Оставатъ въ сила само задълженията по чл. 13, — да се спазятъ само шесть месечния и три месечния срокове до и следъ вземане решението на Съвета.

Не се предвижда сѣщо и какъ ще се наложи изпълнението на едно решение на Съвета. Въ последна смѣтка остава да наложи решението само заинтересуваната или заинтересуванитѣ страни. И ако решението е въ полза на по-слабата, последната да не може въ никой случай да го наложи. Тая и други неясности идатъ да обезсилятъ напълно постановленията на Устава относно запазването на мира и солидарната отговорностъ при нарушаването имъ.